

Filosoferne, mener Foville, vil kunne lære noget af denne Jernkolos, i hvis Nærværelse vi baade foler os saa store og saa smaa.

II. Jahres-Bericht des leitenden Ausschusses des Schweizerischen Arbeiterbundes und des Schweizerischen Arbeitersekretariats für das Jahr 1888. Protokoll der Sitzung des Bundesvorstandes des Schweizerischen Arbeiterbundes von 10. Februar 1889. Winterthur. (68 S.)

Unfall-Statistik. Darstellung der Körperverletzungen und Tödtungen von Mitgliedern schweizer. Kranken- und Hilfskassen im Geschäftsjahre 1876. Erhoben und bearbeitet im Auftrage des schweizer. Industrie- und Landwirthschafts-Departements vom Schweizerischen Arbeitersekretariat. Winterthur 1889. (112 S.)

I den Afhandling »Om Arbejdsstatistik«, der forelagdes det nordiske nationaløkonomiske Møde i 1888 — baade udkommen som selvstændig Brochure og optagen i Beretningen om Forhandlingerne paa Mødet — er der i det sidste Afsnit korteligt gjort Rede for det ikke længe i Forvejen oprettede »schweiziske Arbejdersekretariat«. Denne Redegørelse kunde ifølge Forholdene ikke berøre stort andet end Arbejdersekretariatets Organisation og enkelte af de indledende eller forberedende Foranstaltninger, der altid først maa til. Af de ovennævnte to Offenliggørelser er nu i alt Fald den ene et Resultat af Sekretariatets Bestræbelser paa det arbejdsstatistiske Felt. Naar der endnu ikke kan henvises til større Resultater, uagtet det for Sekretariatet udkastede Arbejdsprogram har været omfattende nok, saa ligger det naturligvis for det første deri, at Træet først maa plantes og voxe til, inden det kan bære Frugt. Det maa imidlertid indrømmes, at endnu en Omstændighed har virket med: de Mænd, der har haft at gøre med det schweiziske Arbejdersekretariat, har ikke alle været klare over eller enige om, hvad dette Sekretariat i Virkeligheden skulde være: Opfattelserne har svinget imellem at gøre Sekretariatet til et arbejdsstatistisk Bureau, og

ikke andet, eller til et »Auskunfts-bureau« i alle Arbejderspørgsmaal, ja til et almindeligt Organ for, hvad man kalder Arbejderinteresser. Den foreliggende Aarsberetning indeholder adskillige Exempler paa Sekretariatets Tilbøjelighed til at tage sig af ikke-statistiske Spørgsmaal: Bl. A. gengiver Beretningen et udførligt Indlæg fra Sekretariatet i Spørgsmaalet om den Stilling, Politiet bør indtage ligeoverfor de saakaldte »Skruebrækkere«. Paa en interessant og dygtig Maade hævdes den Anskuelse, at det ikke er eller bør være Politiets Sag at værne om Skruebrækkerne ligeoverfor de Strikende; — men man kan rigtignok indvende imod et Indlæg af denne Beskaffenhed, at det ikke vedkommer Statistiken. Ved saaledes at befatte sig med Sager, der er Arbejdsstatistiken uvedkommende, splittes Sekretariatets ikke særligt store Kræfter. Dertil svares nu, at Arbejdernes Interesse for Sekretariatet vil vækkes, naar de ser, at denne Institution viser Arbejderspørgsmaalene en mere levende Opmærksomhed end den, der kommer tilsyne gennem lange Talrækker og indviklede Tabeller. Men ligeoverfor denne Fordel vil et stort Tab vise sig at staa: Sekretariatet vil blive et Partiorgan; det vil komme til at savne den fornødne Upartiskhed, eller vil i alt Fald fra visse Sider blive mistænkt herfor, og intet værre kan times et statistisk Bureau. Et statistisk Bureau skal være et statistisk Bureau, og intet andet.

Dr. Adolf Lehr (Direktor der allgem. Unfallversicherungs-bank in Leipzig): Aus der Praxis der früheren Haftpflicht-Gesetzgebung in Deutschland und der sich an dieselbe ausschliessenden Unfallversicherung. Leipzig, Verl. v. Giesecke u. Devrient. 1888. (111 S.)

I denne velskrevne Bogs første Afsnit retter Forf. et kraftigt Angreb paa den i Tyskland før Ulykkesforsikrings-Lovgivningen af 1884 bestaaende »Haftpflicht«-Lovgivning. Han viser, hvor forfejlet denne Lovgivning var, hvor lidet den kunde tilfredsstillende være sig Arbejderne eller